

NESASKAŅAS SĒKLA

Šovakar īsam tekstam jeb īsam lasījūmam, ja Tas Kungs dos, es esmu izvēlējis, lai iegūtu mums vajadzīgo kontekstu, svētā Mateja 13:24 līdz 30. Un pēc tam, pēc maza brītiņa es gribu izlasīt arī no 36. līdz 40. Un tā, svētā Mateja 13. nodaļa; sākot ar 24. pantu no svētā Mateja 13. nodaļas. Klausieties uzmanīgi Vārda lasījumu. Mani vārdi zudīs, bet Viņējie nezudīs.

Vēl citu līdzību Viņš tiem sacīja: Debesu valstība ir līdzīga cilvēkam, kas labu sēklu sēja savā tīrumā.

Bet, kamēr viņš gulēja, nāca viņa ienaidnieks un iesēja nezāles kviešu starpā, un aizgāja.

Un, kad labība auga un metās vārpās, tad parādījās arī nezāles.

Tad nama tēva kalpi, pie tā piegājuši, sacīja: kungs, vai tu neesi labu sēklu sējis savā tīrumā? No kurienes tad radusies nezāle?

Un viņš tiem sacīja: to ienaidnieks darījis. Tad kalpi tam sacīja: vai gribi, ka mēs ejam to izravēt?

Bet viņš sacīja: nē, ka jūs, nezāles ravēdami, neizplūcat reizē arī kviešus.

Lai tie abi aug kopā līdz pļaujamam laikam; un pļaujamā laikā es sacīšu pļāvējiem: salasiet papriekš nezāles un sasieniet tās kūlīšos, lai tās sadedzinātu; bet kviešus sakrājiet manā šķūnī.

2 Vai jūs pamanījāt: “Vispirms salasiet nezāles un sasieniet tās kūlīšos?” Un tā, lasot šo, man ienāca prātā kaut kas dīvains, kad es nesen kādā vakarā atrados tur augšā Katalīnas kalnos, būdams lūgšanā. Un tad es nodomāju: “Kur es varētu atrast vārdu, ko es varētu izmantot tam, par ko es gribu runāt šovakar?”

3 Un es devos lejup un atradu vārdu “nesaskaņa”, tā ka es paņēmu vārdnīcu un sameklēju, ko nozīmē vārds “nesaskaņa”. Un tas nozīmē “sēt nesaskaņas” jeb “būt pretrunā”, kā saka Vebsters; “sēt nesaskaņas, kaut ko atšķirīgu” jeb “būt pretrunā ar to, kas jau ir”. Tā ka es nodomāju, ka šī vakara tēma, ka es nosaukšu to: “Nesaskaņas sēkla.” Un es paļaujos, ka Tas Kungs tagad svētīs Savu Vārdu, kad mēs tam pievērsīsimies.

4 Un mēs arī zinām, ka 36. pantā un...līdz 43. pantam Viņš izskaidroja, kā šī sēkla nobrieda. Un, kamēr mēs esam to atšķīruši, izlasīsim tagad arī to no 36. līdz 43. pantam.

Tad Jēzus, ļaudis atlaidis, iegāja namā un Viņa mācekļi pie Tā piegāja un sacīja: “Izkaidro mums līdzību par nezālēm tīrumā.”

Un Viņš atbildēja un uz tiem sacīja: “Tas, kas sēj labo sēklu, ir Cilvēka Dēls.

Bet tīrums ir pasaule, un labā sēkla ir Valstības bērni, un nezāles ir tā ļaunā bērni.

Ienaidnieks, kas to sējis, ir velns, un pļaujamais laiks ir pasaules gals, un pļāvēji ir eņģeļi.

Tad nu tā, kā nezāles salasa un ugunī sadedzina, tā arī notiks pasaules pastarā galā.

Cilvēka Dēls izsūtīs Savus eņģeļus, un tie salasīs no Viņa valstības visas apgrēcības un tos, kas dara netaisnību,

Un tos metīs ugunī, degošā ceplī; tur būs raudāšana jeb vaimanāšana un zobu trīcēšana.

Tad taisnie spīdēs kā saule sava Tēva valstībā. Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird!”

5 Tas ir pats Jēzus, kurš skaidro šo līdzību, tāpēc mēs zinām, ko šis skaidrojums nozīmē. Un tagad, kad mēs izskatām to – šīs sēklas sēšanu un pļaušanu, šeit Viņš to izskaidro. Un vēl es ticu, ka Jēzus runāja šo līdzību Savā laikā, bet Viņš runāja to par pasaules galu jeb par perioda beigām, un tā ir šī diena. Un es ticu, ka šis teksts šovakar ir ļoti piemērots tai stundai, kurā mēs dzīvojam, jo Jēzus mums skaidri teica, ka “savākšana būs šīs pasaules beigās”, lūk, kad būs tās beigas; kviešu savākšana un arī nezāļu savākšana un sadedzināšana, un kviešu uzņemšana valstībā. Un es ticu, ka tas bija šādā veidā.

6 Un vēl viena Rakstu vieta, kas mani vedina ticēt šādā veidā, kuru es šeit esmu pierakstījis, ir Mateja 24:24, kur tas ir teikts, runājot par šo nesaskaņas sēklu. Jēzus saka, ka tie abi būs tik līdzīgi,

ka tas pieviltu pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams. Gandrīz tieši tādi paši.

7 Vēl viena vieta Rakstos, kur ir rakstīts, ka lietus līst uz taisnajiem un netaisnajiem.

8 Es atceros savu pirmo pieredzi, kad es nokļuvu starp pentakostu ļaudīm. Es biju Mišavakā, Indiānā. Un es biju lielā saietā, aptuveni tādā zālē kā šī, kur kopā bija sanākuši ziemeļi un dienvidi. Jo tajos laikos pastāvēja segregācija, un viņiem bija jāsatiekas tur ziemeļos. Tās bija divas lielas pentakostu brāļu grupas. Es nekad iepriekš nebiju par viņiem dzirdējis vai viņus sastapis. Tā bija pirmā reize, kad es dzirdēju runāšanu mēlēs. Un rindas beigās tajā saietā... Es pat nebiju loceklis viņu starpā, es biju tikai jauns baptistu kalpotājs, es sēdēju tur tālu aizmugurē. Un es atceros, kad pirmo reizi dzirdēju kādu runājam mēlēs, es pat nezināju, kas...kas tas viss ir. Un tad galvenokārt šie divi vīri, kas sēdēja priekšā, viens runāja mēlēs, un otrs tulkoja to, ko viņš pateica. Nu, toreiz es vienkārši sāku studēt savu Bībeli, kā nu varēju, un es atklāju, ka tas ir saskaņā ar Rakstiem. Tas bija precīzi tas, ko darīja Raksti...Svētais Gars.

9 Nu, apmēram dienu pēc tam... Tajā naktī mana sirds bija ļoti satraukta. Es gulēju kukurūzas laukā. Man nebija pietiekami daudz naudas gultasvietai, man tikko pietika naudas, lai nokļūtu mājās. Un brokastīm es nopirku dažus pāris dienas vecus virtuļus, vai arī tās bija maizītes. Un mani bija aicinājuši ēst kopā ar viņiem, bet man nebija naudas, ko ielikt iekšā. Tajās dienās, tas bija depresijas laikā, 1933. gads, tā ka tas bija diezgan grūts laiks. Un tāpēc es domāju: "Nu, es...es negribu ar viņiem ēst, bet es gribu zināt, kas viņiem ir. Viņiem ir kaut kas tāds, kā man nav."

10 Tā ka tajā rītā es biju...viņi paprasīja man: "Visi kalpotāji, iznāciet uz platformas un vienkārši iepazīstiniet ar sevi, kas jūs esat un no kurienes jūs esat."

11 Nu, es...es vienkārši pateicu: "Viljams Branhams, evaņģēlists, Džefersonvila," un apsēdos. Nu, tajā laikā es biju jaunākais kalpotājs uz platformas. Un nākamajā dienā viņi pasauca mani uz platformas sludināt. Un pēc tam, kad es biju runājis, nu, mums bija lielisks laiks! Un tad es sāku satikt dažādus cilvēkus, kuri ielūdza mani uz savām draudzēm. Un pēc tam, kad viņi...

12 Pēc tam, nu, es nodomāju: "Ja vien es varētu nokļūt tur, kur bija šie divi galvenie vīri, kas runāja mēlēs un tulkoja!" Tas mani dedzināja manā sirdī, es tik ļoti to vēlējos. Nu, kā es teicu jums sākumā, par dāvanu, ko jūs pievelkat. Jūs zināt, ka dāvanas un aicinājumi ir neatceļami, jums tas ir visu dzīvi, saprotiet, jūs piedzimstat ar tām, ja tās ir Dieva dāvanas. Tāpēc es vienmēr, kopš biju vēl mazulis, tas ir noticis ar mani vienmēr, cilvēki, kas pazīst mani visu dzīvi, viņi zina, ka tā ir patiesība. Nu, es nodomāju, ja... Toreiz es nezināju, kas tas ir un ka to sauc par vīziju, es vienkārši nezināju, kas tas ir. Bet es domāju: "Ja vien es varētu ar viņiem parunāt!" Nu, un tas gars, kas bija tajā ēkā, šķita kā īsts Dieva Gars.

13 Tā ka man izdevās parunāt ar vienu no viņiem, un es uzdevu viņam dažus jautājumus, un viņš bija īsts, neviltots kristietis. Nebija nekādu šaubu par to, tas cilvēks bija īstens ticīgais. Bet tas otrs vīrietis, kad es ar viņu runāju, ja es kādreiz esmu sastapis kādu liekuli, tad tas bija viens no viņiem. Tas vīrietis patiesībā... Viņa sieva bija blonda sieviete, bet viņam bija bērni ar...divi bērni ar tumšmatainu sievieti. Un es nodomāju: "Nu, ko tagad? Te nu tas ir, es esmu tik apjucis. Es esmu fundamentālists, tam ir jābūt Vārdam, citādāk tas nav pareizi. Un šeit ir tas Gars saskaņā ar visu, ko es zinu, viens izrādījās īsts; bet otrs vispār nav nekas labs; bet Gars nonāk uz viņiem abiem. Nu, kā tas var būt?" Es...tas bija mani samulsinājis.

14 Divus gadus vēlāk es atrados lūgšanā alā, kur es mēdzu doties, lai lūgtu. Alā kļuva putekļains, un kādā pēcpusdienā es izgāju ārā, noliku savu Bībeli uz baļķa, un uzpūta vējš, atverot to vēstules Ebrejiem 6. nodaļā; tur, kur ir rakstīts, ka pēdējās dienās, kā tas būs, ja mēs atkritīsim no patiesības un atkal tiksīm vesti uz atgriešanos no grēkiem, ka vairs nebūs upura par grēku, un par tiem tiem ērkšķiem un dadžiem, kas ir tuvu noraidīšanai, kuru gals ir sadedzināšana; bet lietus bieži līst uz zemi, lai to apūdeņotu, lai to sagatavotu; bet ērkšķi un dadži tiks noraidīti, bet kvieši tiks savākti. Un es nodomāju: "Nu, tas ir tikai vējš, kas nejauši to atvēra." Nu, es vienkārši noliku Bībeli atpakaļ. Un es nodomāju: "Nu, tagad es vienkārši..." Un atkal sāka pūst vējš un atvēra to vaļā. Tas notika trīs reizes. Un es nodomāju: "Nu, jā, tas ir dīvaini."

15 Un tad, kad es piecēlos, es nodomāju: “Kungs, kāpēc Tu atver man šo Bībeli, lai es izlasītu, ko es... Kad es izlasīju to, kur “ērķšķi un dadži, kas ir tuvu noraidīšanai, kuru gals būs sadedzināšana.” Es domāju: ”Kāpēc gan Tu atver man šo vietu?” Un skatoties ārā uz...

16 Lūk, šīs īstās vīzijas atnāk bez pārslēgšanās citā pārnesumā. Tas vienkārši ir Dievs. Saprotat? Es paskatījos, un savā priekšā es ieraudzīju zemi, kas griezās apkārt, un es redzēju, ka tā visa ir uzarta. Tur bija kāds cilvēks baltās drēbēs, kas staigāja apkārt, sēdams kviešus. Un, kad viņš bija pazudis aiz zemes izliekuma, atnāca kāds cilvēks, kurš izskatījās briesmīgi, viņš bija ģērbies melnā, un viņš tur visur meta nezāles sēklas. Tās abas auga kopā. Un, kad tas notika, tās abas bija izslāpušas, jo bija vajadzīgs lietus. Un izskatījās, ka ikviena no tām bija lūgšanā, noliekusi savu mazo galviņu: “Kungs, sūti lietu, sūti lietu!” Un atnāca lieli mākoņi, un pār tām abām nolija lietus. Kad tas notika, mazais kviesītis izslējās un sāka sacīt: “Slava Tam Kungam! Slava Tam Kungam!” Un turpat līdzās izslējās arī mazā nezālīte un sacīja: “Slava Tam Kungam! Slava Tam Kungam!”

17 Un tad tā vīzija tika izskaidrota: lietus līst uz taisno un uz netaisno. Tas pats Gars var nonākt sanāksmē, un visi tajā priecāsies: liekuļi, kristieši un visi kopā. Pilnīgi pareizi! Bet kas tas ir? Viņš var pazīt pēc viņu augļiem! Saprotat? Tas ir tas vienīgais veids, kā to var uzzināt.

18 Tad nu jūs to redzat, tā kā savvaļas auzas jeb savvaļas kvieši un citi graudi reizēm atdarina īstenos mājas graudus, tik līdzīgi, ka tie pieviltu pašus izredzētos. Es domāju, ka mēs dzīvojam attiecīgā periodā, kad šīs lietas būtu jāsludina un jārunā par tām.

19 Ievērojiet 41. pantā, ka arī tie divi ir ļoti līdzīgi, tik ļoti līdzīgi pēdējās dienās, ka Viņš ne... Viņš nevarēja uzticēties kādai noteiktai draudzei, lai tos atdalītu, piemēram, metodistiem vai baptistiem, vai pentakostiem, lai tos atdalītu. Viņš teica: “Viņš sūtīs Savus eņģeļus, lai tos atdalītu.” Ierodas eņģelis, lai izdarītu atdalīšanu, nošķirtu pareizo un nepareizo. Un neviens nevar to izdarīt, kā vien Tā Kunga eņģelis. Viņš ir tas, kurš pateiks, kuram ir taisnība un kuram nav taisnība. Dievs pateica, ka Viņš sūtīs Savus eņģeļus pēdējā laikā. Nevis eņģeļus viscaur *šeit*, bet eņģeļus pēdējā laikā un savāks kopā. Mēs zinām, ka šobrīd tuvojas ražas laiks. Un tā, vārds “eņģelis” faktiski tiek tulkots kā “vēstnesis”. Un mēs redzam, ka ir septiņi eņģeļi no septiņām draudzēm un, tagad nav...visos draudzes periodos...

20 Ievērojiet, kas, kā Viņš teica, ir sējēji, un arī to, kas ir sēkla. Pirmkārt, tas sējējs bija Viņš, Dieva Dēls, kas izgāja sēt Sēklu. Un aiz Viņa nāca ienaidnieks, kas bija velns, un iesēja nesaskaņas sēklu pēc tam, kad bija iesēta pareizā sēkla. Un tā, draugi, tas ir noticis visos periodos, kopš pastāv pasaule. Tieši tā. Tieši tas pats notika jau no pašiem pirmsākumiem.

21 Un tā, Viņš teica: “Dieva sēkla, Dieva Vārds...” Jēzus kādā vietā teica, ka: “Vārds ir sēkla.” Un katra sēkla nesīs pēc savas kārtas. Un tā, ja kristieši, Dieva bērni, Valstības bērni, ir kļuvuši par Dieva sēklu, tad viņiem ir jābūt Dieva Vārdam, tam Dieva Vārdam, kas ir izpausts tajā periodā, kurā viņi dzīvo, jo tā perioda apsolītā sēkla... Sākumā Dievs iedeva Savu Vārdu, un katram periodam ir bijusi sava sēkla, savs laiks, savi apsolījumi.

22 Lūk, kad uz skatuves parādījās Noass, viņš bija Dieva sēkla, Dieva Vārds tam periodam.

23 Kad atnāca Mozus, viņš nevarēja atnākt ar Noasa vēstījumu, tas nebūtu darbojies, jo viņš bija Dieva sēkla tajā laikā.

24 Tad, kad atnāca Kristus, Viņš nevarēja nākt ar Noasa vai Mozus periodu; tas bija Viņa laiks, kad jaunavai bija jātop grūtai un jādzemdē Dēls, un Viņam bija jābūt Mesijam.

25 Tātad mēs esam nodzīvojuši Lutera periodu, Veslija periodu (metodistu periodu), visus šos periodus un pentakostu periodu, un katram periodam bija dots Vārda apsolījums. Un tā perioda cilvēki, kas izpauz to apsolīto Vārdu, ir tā perioda sēkla, saskaņā ar to, ko Jēzus teica šeit: “Tie ir Valstības bērni.” Tā tas ir. Svētā Gara izpausme, kas darbojas caur Viņa bērniem, ir tā Valstības sēkla tajā periodā.

26 Ievērojiet, ka nezāles bija tas viens, tas ienaidnieks, sātans, kas sēja nesaskaņas jeb...jeb nesaskaņas sēklu, viņš bija tas, kurš bija vainīgs par šo šausmīgo darbu. Sātans sēja savu sēklu jau no paša sākuma, kad Dievs novietoja uz zemes savu pirmo cilvēcisko būtņu ražu. Ādams, protams,

jau zināja, ka pastāv zināšanas par patiesību un par pareizo un nepareizo, bet viņš līdz tam vēl nebija nonācis.

27 Un mēs redzam, ka Dievs iedeva Saviem bērniem Savu Vārdu viņu aizsardzībai. Viņu... Mums nav citas aizsardzības, kā vien Dieva Vārds. Tā ir mūsu aizsardzība. Nekādas bumbas, nekādas patvertnes, nekādas patvēruma vietas, nekādas Arizonas vai Kalifornijas, vai kā nu vēl; mums ir tikai viena aizsardzība, un tā ir Vārds. Vārds kļuva miesa un mājoja mūsu vidū, tas ir Jēzus Kristus; Viņš ir mūsu vienīgā aizsardzība. Esot Viņā, mēs esam drošībā.

28 Īstenam ticīgajam nevar inkriminēt pat grēku. Vai jūs to zinājāt? Kas ir dzimis no Dieva, tas nedara grēku, viņš nevar grēkot. Saprotat? Tas pat netiek piedēvēts. Dāvids taču teica: “Svētīgs ir tas cilvēks, kuram Dievs nepiedēvēs grēku.” Kad tu esi Kristū, tev nav vēlēšanās grēkot. “Pielūdžējam, kas ir reiz šķīstīts, vairs nav grēka apziņas,” tu nevēlies to. Lūk, pasaules acīs tu varbūt esi grēcinieks, bet Dieva acīs tu tāds neesi, jo tu esi Kristū. Kā gan tu vari būt grēcinieks, ja tu esi Tajā bezgrēcīgajā, un Dievs redz tikai Viņu, kurā tu atrodi?

29 Un tā, šis ražas laiks. Sākumā, kad Dievs iesēja uz zemes Savu sēklu un deva to Savu bērnu sirdīs, Savā ģimenē, lai tie turētu šo Vārdu, kas bija viņu vienīgā aizsardzība; turēt to Vārdu! Lūk, ienāca ienaidnieks un pārrāva to barjeru, iesēdams nesaskaņas sēklu, kas bija pretrunā Dieva Vārdam. Ja tā bija nesaskaņa sākumā, tad tāda tā ir joprojām. Jebkas, kas pievienos kaut ko Dieva Vārdam, joprojām ir nesaskaņas sēkla! Man nerūp, no kurienes tas nāk, vai tas ir no kādas organizācijas, vai tas ir no kādiem militāriem avotiem, vai tas ir no politiskiem spēkiem, jebkas, kas ir pretējs Dieva Vārdam, ir nesaskaņas sēkla.

30 Kad kāds cilvēks nostājas un saka, ka viņš ir Evaņģēlija sludinātājs, un saka, ka “brīnumu laiks ir beidzies”, tā ir nesaskaņas sēkla. Kad cilvēks nostājas un saka, ka viņš ir kalpotājs, kaut kādas draudzes mācītājs, bet viņš netic, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi līdz pēdējai detaļai (izņemot fizisko ķermeni), tāds pats vakar, šodien un mūžīgi – tā ir nesaskaņas sēkla. Kad viņš saka, ka “brīnumi un apustuliskais periods ir beidzies”, tā ir nesaskaņas sēkla. Kad viņi saka, ka “nav nekā tāda kā dievišķā dziedināšana”, tā ir nesaskaņas sēkla. Un pasaule ir pilna ar tām. Tās skaitliski pārspēj un smacē kviešus.

31 Mēs redzam, ka pirmais nesaskaņas sēklas sējējs tika iezīmēts kā “velns”, un mēs zinām, ka tas bija 1. Mozus grāmatas 1. nodaļā. Lūk, mēs redzam...un šeit, Mateja grāmatas 13. nodaļā Jēzus joprojām sauc jebkuru nesaskaņu ar Viņa Vārdu par “velnu”. Un šis 1956. gads... Jebkas, kas sēj nesaskaņu, kas ir pretrunā rakstītajam Dieva Vārdam vai pieliek tam jebkādu savu skaidrojumu, tā ir nesaskaņas sēkla. Dievs to necienīs, Viņš nevar. Tas nesajauksies kopā, pavisam noteikti. Tā ir kā sinepju sēkliņa; tā nesajauksies ne ar ko; to nevar sakrustot, tas ir kaut kas īstens. Nesaskaņas sēkla!

32 Un tā, mēs redzam, kad Dievs iesēja Savu sēklu Ēdenes dārzā, mēs redzam, ka no tās izauga Ābels. Bet, kad sātans iesēja savu nesaskaņas sēklu, no tās piedzima Kains. Viena dzemdināja taisno, otra dzemdināja netaisno. Tā kā Ieva paklausīja nesaskaņas vārdam, pretrunai ar Dieva Vārdu, no tā uzreiz sāka velties grēka bumba, un kopš tā laika tā ir vēlusies vienmēr. Un mēs nekad nedabūsīm to visu ārā, kamēr neatnāks eņģeļi un to visu neatdalīs, un Dievs paņems Savus bērnus Valstībā, bet nezāles tiks sadedzinātas. Pievērsiet uzmanību šiem diviem vīnogulājiem.

33 Ja vien mums būtu vairāk laika šai tēmai, bet es pieskaršos tikai pašam svarīgākajam, lai pēc dažām minūtēm mēs uzreiz varētu sākt lūgties par slimajiem.

34 Ievērojiet, viņu sēklas auga kopā tieši tā, kā Dievs pateica arī šeit Mateja Evaņģēlija 13. nodaļā, mūsu šovakara tekstā: “Lai tie aug kopā.” Un tā, Kains devās uz Noda zemi, atrada sev sievu un apprecējās; bet Ābels tika nogalināts, un Dievs uzcēla Setu, lai tas ieņemtu viņa vietu. Un paaudzes sāka virzīties uz priekšu starp pareizo un nepareizo. Lūk, mēs redzam, ka laiku pa laikam viņi sanāca kopā, katrs no tiem, un Dievam bija...tas kļuva tik ļauns, ka Dievam bija tas jāiznīcina.

35 Bet galu galā tās izauga, līdz šīs abas sēklas, nesaskaņas sēkla un Dieva sēkla, parādīja savu patieso seju, un tās noslēdzās Jūdā Iskariotā un Jēzū Kristū. Jo Viņš bija Dieva Sēkla, Viņš bija Dieva radības sākums, Viņš nebija nekas cits kā Dievs. Bet Jūda Iskariots bija dzimis kā pazūšanas

dēls, atnāca no elles, atgriezās ellē. Jēzus Kristus bija Dieva Dēls, izpausts Dieva Vārds. Jūda Iskariots savā nesaskaņā bija velna sēkla, atnācis pasaulē, lai pieviltu; tieši tāds pats, kāds viņš bija sākumā, Kains, viņa agrākais tēvs.

36 Jūda tikai spēlēja draudzi. Viņš nebija īsteni patiess. Viņam faktiski nebija ticības, citādi viņš nekad nebūtu nodevis Jēzu. Bet, redziet, viņš sēja to nesaskaņas sēklu. Viņš domāja, ka viņš var draudzēties ar pasauli, ar mamonu, un draudzēties arī ar Jēzu, bet viņam bija jau par vēlu kaut ko labot. Kad pienāca nāves stunda, kad viņš izdarīja to ļaunumu, viņš pārkāpa to atdalošo robežu starp virzību uz priekšu un atgriešanos atpakaļ. Viņam bija jāturpina iet pa to ceļu, pa kuru viņš bija gājis kā krāpnieks. Viņš sēja nesaskaņas sēklu; viņš centās iegūt tā laika lielo organizāciju, farizeju un saduķeju, labvēlību. Un domāja, ka viņš nopelnīs sev kādu naudas gabalu un būs populārs cilvēku vidū. Tas ir tas, kāpēc tik daudzi cilvēki nonāk tajā nesaskaņā, cenšoties iegūt cilvēku labvēlību! Meklēsim Dieva, nevis cilvēku labvēlību. Bet tieši to izdarīja Jūda, kad viņā sakrājās visas šīs nesaskaņas.

37 Un mēs zinām, ka Jēzus bija Vārds, Jāņa Evaņģēlija 1. nodaļā ir teikts: “Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū.” Tātad, Vārds ir sēkla, tad tā sēkla kļuva miesa un mājāja mūsu vidū.

38 Ja Jūda bija ienaidnieka un nesaskaņas sēkla, tad arī tā kļuva miesa un mājāja mūsu vidū Jūdas Iskariota personā. Viņam nekad nebija īstas, reālas ticības. Viņam bija tas, kas, *viņaprāt*, bija ticība. Ir īstena ticība un ir arī izdomāta ticība.

39 Un īstena Dieva ticība ticēs Dievam, un Dievs ir Vārds, tā nekad neko tam nepievienos. Bībele mums saka, ka, ja mēs pieliksim kaut vienu vārdu vai atņemsim kaut vienu Vārdu, tad tiks atņemta mūsu daļa no Dzīvības grāmatas; Atklāsmes 22:18, pēdējā, noslēdzošā nodaļa.

40 Pašā sākumā, Bībeles pirmajā grāmatā, Dievs pateica viņiem nepārkāpt nevienu no tās Vārdiem, ka “ir jāievēro katrs Vārds”, ka viņiem ir jādzīvo no šī Vārda. Šīs Grāmatas vidū atnāca Jēzus un pateica to Savā periodā, teica: “Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.” Un Atklāsmes grāmatas noslēdzošajā periodā mums ir pareģots, ka: “Ikviens, kas atņems kaut vienu vārdu no šīs Grāmatas vai pievienos tai kaut vienu vārdu, viņa daļa no dzīvības grāmatas tiks atņemta.”

41 Tādējādi nekas nevar būt ēnains, tikai īstens, tīrs Dieva Vārds! Tie ir Dieva dēli, Dieva meitas, kas nav dzimuši no cilvēka gribas vai no rokas paspiešanas, vai no kaut kāda veida kristības, bet ir dzimuši Dieva Garā no Svētā Gara, un caur viņiem izpaužas Vārds. Tā ir īstena Dieva sēkla!

42 Ienaidnieks pievienojas draudzei un kļūst ļoti ortodoksāls mācībā vai kā citādi. Bet tā nav... Tā ir nesaskaņa, jebkas, kas neiziet cauri Dieva Vārda īstenās patiesības filtram.

43 Un kā lai mēs zinām? Mēs sakām: “Nu, viņi...vai tev ir tiesības to skaidrot?” It nemaz! Nevienam cilvēkam nav tiesības skaidrot Dieva Vārdu. Viņš izskaidro Sevi pats. Viņš apsola to, pēc tam Viņš izdara to, tas ir tas skaidrojums. Kad Viņš apsola kaut to, pēc tam Viņš piepilda to, tas ir tā skaidrojums. Jebkas, kas ir pretrunā Dieva Vārdam, ir nesaskaņa! Absolūti!

44 Un tā, kā es jau teicu, Jūdām nebija īstas ticības. Viņam bija izdomāta ticība. Viņam bija tāda ticība, ka viņš domāja, ka tas ir Dieva Dēls, bet viņš nezināja, ka tas ir Dieva Dēls. Viņš nebūtu to izdarījis. Un cilvēkam, kurš ies uz kompromisu ar to, ka šis Dieva Vārds ir patiesība, viņam ir izdomāta ticība. Īstens Dieva kalps stingri turēsies pie šī Vārda.

45 Pirms dažiem vakariem pie manis pienāca kāds kalpotājs no Arizonas, no lielas, slavenas skolas šajā pilsētā, un teica: “Es gribētu tevi kaut kur palabot,” teica, “kad tev būs tāda iespēja.”

Es teicu: “Es nezinu labāku iespēju kā tagad. Nāc šurp.”

46 Un tā viņš atnāca, viņš teica: “Branhama kungs, tu centies,” viņš teica, “es ticu, ka tu esi patiess un godīgs, bet tu centies ieviest pasaulē apustulisko mācību.” Un teica: “Apustuliskais periods beidzās līdz ar apustuļiem.”

47 Es teicu: “Pirmkārt, es gribētu pajautāt tev, mans brāli, vai tu tici, ka katrs Dieva Vārds ir

iedvesmots?”

Viņš teica: “Jā, protams, ka ticu.”

48 Es teicu: “Tādā gadījumā, vai tu varētu parādīt man Vārdā, kur beidzās apustuļu periods? Nu, parādi man, kur tas ir, un es ticēšu kopā ar tevi.” Un es teicu: “Apustuliskais rakstnieks, tas, kuram bija Valstības atslēgas, Vasarsvētku dienā, kad tika ieviests apustuļu periods, viņi sacīja: 'Vīri un brāļi, kas mums jādara, lai izglābtos?' Viņš sacīja: 'Atgriezieties ikviens no grēkiem un liecieties kristīties Jēzus Kristus Vārdā grēku piedošanai, un jūs saņemiet Svētā Gara dāvanu, jo šis apsolījums ir jums un jūsu bērniem, un visiem, kas ir tālu, kurus Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās.' Nu, kā gan Vārds var būt pretrunā pats ar Sevi?”

Tas vīrs sacīja: “Es šovakar esmu šausmīgi apaukstējies.”

Es teicu: “Es arī tā domāju.” Saprotat?

49 Tagad jūs pasakiet man, vai Dievs joprojām aicina? Ja Dievs joprojām aicina, tad apustuliskais periods joprojām pastāv. Protams! “Kurus Tas Kungs, mūsu Dievs, pieaicinās,” aicina, aicinās, lai cik daudzus Viņš aicinās, tas joprojām būs apustuliskais periods, jo Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

50 Un tā, šodien mēs ieraugām, ka šī nesaskaņa ir sēta viscaur katrā periodā. Ja būtu iespējams to izklāstīt nākamajās desmit, piecpadsmit minūtēs, es to izdarītu, bet tas nav iespējams. Viscaur periodos... Mēs visi, vairums no mums lasa Bībeli. Un tā, tāpat kā tad, kad atnāca Jēzus un... Viņš sastapās ar to nesaskaņu, pretrunu... Viņš bija izpaustais Vārds, Viņš bija Dieva Vārda skaidrojums, jo Viņš teica: “Izpētiet Rakstus, jo jūs domājat, ka tajos jums ir mūžīgā dzīvība, bet tieši tie ir tie, kas liecina par Mani.” Te nu tas ir. Viņš... Viņš bija tas Vārda skaidrojums. Un ikviens šajā periodā no augšas dzimis Dieva dēls vai meita ir Vārda izskaidrojums. Jūs esat rakstītas vēstules, visiem cilvēkiem lasāmas. Jā.

51 Ievērojiet, Viņš teica: “Velti viņi Mani pielūdz, mācīdami nesaskaņu kā mācību. Velti tie Mani pielūdz, mācīdami kā mācību nesaskaņu, cilvēku mācību, cilvēku ticības mācības, mācīdami, ka tas ir Dieva Vārds, lai gan tam nav nekāda sakara ar Dieva Vārdu.”

52 Redziet, katrs periods ir atnesis šādu ražu, to ir izdarījis katrs periods, un mūsējais nav izņēmums. Mums ir tā pati lieta, un tas ir vēl lielāks tā periods nekā visi pārējie periodi kopā, jo šis ir pasaules vēstures noslēgums. Šī ir tā lielākā nesaskaņa, kāda jebkad ir bijusi uz zemes, tā ir uz zemes virsas šodien. Nesaskaņa citos periodos vilka viņus prom no patiesā un dzīvā Dieva pie elkiem. Šodien, kā teica Jēzus Mateja 24:24, tas būs tik līdzīgs, ka tas pieviltu pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams. Tā tik ir neskaņa! Ak, tas ir tik viltīgi! Sātans ir starp cilvēkiem, un viņš ir tāds teologs, tāds teoloģijas doktors, teju vai perfekti spēj mācīt šo Vārdu! Tā teica Jēzus. Bet vienkārši pavērojiet viņu, tas kaut kur parādīsies. Saka: “Nu, lūk, tas nebija tam...” Ak, jā, arī tas ir, saprotiet, jo Dievs pateica, ka tas ir.

53 Paskaties, ko tas izdarīja. Tā pati nesaskaņa atnesa Dieva dusmas Noasa dienās, kad Dievs atsūtīja Savu pravieti un sludināja kā liesmojoša uguns, aicināja ļaudis uz atgriešanos no grēkiem, bet nesaskaņa to nogremdēja. Ko tad izdarīja sātans? Atnāca slepus, Hamā, un atkal sāka to sēt. Pilnīgi pareizi.

54 Atnāca Mozus, tas lielais pravietis, lai izvestu Israēla bērnus no tuksneša. Kas notika? Mozus, tas lielais Dieva pravietis, atnesdams viņiem absolūto patiesību, apstiprināto patiesību... Viņš bija saticis Dievu. Dievs pierādīja, ka viņš bija saticis Viņu. Kā tie cilvēki toreiz, tie priesteri, viņiem bija viņu reliģijas, viņu rituāli, viņu ceremonijas un viss pārējais, bet Mozus stāvēja kā Vārda izskaidrojuma apliecinājums. Neaizmirstiet to! Mozus bija Dieva apsolījuma izskaidrojums. Viņš teica, ka Viņš to izdarīs; viņš bija Dieva skaidrojums.

55 Kas notika? Draudze tikko kā bija izgājusi no Ēģiptes, jau pāris dienas bija ceļā, un kas notika? Sātans ienāca ar savu nesaskaņu tajā cilvēkā, otrajā Kainā, kas bija Bileāms, un viņš iesēja nesaskaņu viņu vidū. Mēs zinām, ka tā ir taisnība. Tas Bileāms, Bileāma mācība, ka “mēs visi esam vienādi, mēs kalpojam tam pašam Dievam, kam jūs”. Fundamentāli viņam bija taisnība, jo viņš

pienesa Dieva piedāvāto upuri, septiņus aunus, septiņus vēršus uz septiņiem altāriem un lūdzās tam pašam Dievam tikpat ideāli, kā to darīja Mozus tuksnesī, precīzi tāpat. Taču viņi nebija vienādi! Tas pareģoja mums to, kam bija jānāk. Tur atkal bija Kains, izpaudies šajā Bileāma personā. Un tur bija Dievs, izpausts Mozus personā, izskaidrojot Savu Vārdu caur cilvēku, darot Sevi zināmu, Savu apsolījumu, caur cilvēku. Un parādījās nesaskaņa.

56 Tas pats notika arī Jūdas laikā; viņš tur atnāca ar savu nesaskaņu.

57 Un atcerieties, ka tas grēks, ka tie cilvēki ticēja, ka “mēs visi esam vienādi, mēs pielūdzam vienu un to pašu Dievu, mums visiem būtu jāpieder tai pašai draudzei, mums būtu jābūt vienai tautai”, šis grēks Israēlam nekad netika piedots! Pats Jēzus teica: “Viņi visi ir miruši.”

58 Viņi visi aizgāja bojā, izņemot trīs no viņiem. Tie bija tie, kas turējās un ticēja apsolījumam. Kad tie vārguļi teica: “Mēs nevaram ieņemt šo zemi, un tas mums nav pa spēkam,” un tā tālāk, Kālebs un Jozua mierināja cilvēkus un teica: “Mēs esam vairāk nekā spējīgi to ieņemt, jo Dievs mums to apsolīja! Man ir vienalga, kāda ir pretestība!”

59 Un mēs joprojām varam sludināt Dievišķo dziedināšanu un Svētā Gara kristību, un mums joprojām ir Dieva spēks, lai nošķirtu mūs no pasaules lietām. Tā pateica Dievs! Apustuliskais periods nav beidzies, un tas nebeigsies, tas turpinās.

60 Tā ka mēs ieraugām to pašu veco nesaskaņas sējēju. Un atcerieties, ka tas grēks nekad netika piedots. Un tā, brāli, ja tas netika piedots toreiz, kas tad ir tagad, kad sanāk kopā visu periodu īstenā sēkla?

61 Ievērojiet to svarīgo lietu, ko izdarīja Bileāms; tas turpinājās un turpinājās, un visbeidzot noslēdzās Jūdas Iskariota un Jēzus atnākšanā. Kas tas bija? Jūda un Jēzus bija precīzs Kaina un Ābela portrets. Jo, tāpat kā Jūda bija reliģiozs, arī Kains bija reliģiozs. Kains uzcēla altāri, viņš pienesā upuri, viņš pielūdza Dievu, viņš tajā bija tikpat paties kā tas otrs. Bet, redziet, viņam nebija atklāsmes par to, kas ir Vārds. Viņš domāja pie vainas bija tas, ka Ādams un Ieva bija apēduši kādus ābolus vai kaut kādus augļus. Un Kains... Ābels caur atklāsmi zināja, ka tas ir nepareizi; tās bija asinis, kas viņus izveda ārā, un viņš pienesā kā upuri jēru. Un Dievs apliecināja, ka viņa upuris bija pareizs. Tad viņš kļuva greisirdīgs un mēģināja nogalināt savu brāli. Un, kad viņš nogalināja savu brāli, uz tā paša altāra, uz kura nomira viņa upuris, tas jērs nomira uz tā altāra, tā Jūda Iskariots nodeva Jēzu Kristu uz Dieva altāra un nogalināja Viņu tieši tāpat, kā Kains nogalināja Ābelu. Tāpēc ka Kains bija nesaskaņas sēkla.

62 Tāds bija arī Bileāms, tas algotais pravietis, cilvēks, kuram vajadzēja būt saprātīgākam. Un Dievs brīdināja viņu ar zīmēm un brīnumiem, un pat ar mūli, kas runāja nezināmā mēlē, un tomēr viņš turpināja iet tajā pašā virzienā. Viņš bija dzimis, lai būtu nesaskaņu sējējs.

63 Un, ja Jēzus pareģoja, ka šis periods beigsies vislielākajā nesaskaņā, kāda jebkad ir bijusi, Lāodikejas draudzes periodā, remdenā, kas izlika Viņu ārā no draudzes, tad kā gan tas varētu būt kaut kas cits, kā tikai šis: Nesaskaņa! Protams, ka tā ir. Tas beidzas tajā periodā.

Un tas atkal bija Kains un Ābels Golgātā.

64 Un tā, ievērojiet, kā vienmēr, tiklīdz Jēzus aizgāja, aizgāja debesīs, tika atsūtīts Svētais Gars. Tā bija tā sēkla, dzīvības devējs Vārdam, kā mēs runājam vakar vakarā. Viņš ir Tas, kas atdzīvina Vārdu. “Atdzīvināt” nozīmē “darīt dzīvu”. Īstenais Svētais Gars atdzīvina tikai to Vārdu, kas Viņš ir. Tas neatdzīvinās kādu ticības mācību, Tas nevar, jo Tajā nav nekā no ticības mācības. Tā ir Dieva Vārda dzīvība, jo Tas ir Dievs. Saprotat? Un Tas atdzīvina to ķermeni.

65 Un tā, paskatieties, kā izdarīja viņi. Pēc tam... Un Bībelē ir teikts, Jānis runāja saviem bērniem un sacīja: “Bērniņi, jūs esat dzirdējuši par antikristu, kam bija jānāk pasaulē,” sacīja, “kas jau ir pasaulē, un tas darbojas nepaklausības bērnos.” Lūk, tas bija aptuveni trīsdesmit gadus pēc Svētā Gara atnākšanas. Mēs redzam, ka tad, kad nāca Svētais Gars, īstenā sēkla, īstenais dzīvības devējs sēklai, tad, lūk, tur atkal ienāca tā nesaskaņa. Un, ievērojiet, tā tas turpinājās. Tas bija...

66 Īstenais Vārds bija ticis apstiprināts; tie seno laiku pravieši bija apstiprinājuši Dieva Vārdu kā patiesību, kad viņi tur ieradās. Ja kāds ir lasījis “Nikejas Padomi” vai “Pirms-Nikejas Padomi”,

par tām piecpadsmit asiņainās politikas dienām, kad tā romiešu grupa tur gribēja ieviest un izveidot konfesiju no tās draudzes; atnāca pravieši, ietērpti aitādā, ēzdami augus, un stāvēja par to Vārdu! Bet kas notika? Tam bija jābūt kā Kainam, tam bija jābūt kā Ābelam, vienam bija jāmirst. Protams, tas notika. Un Vārds zaudēja savu ietekmi cilvēku vidū, un viņi izbalsoja patieso Vārdu un pieņēma agrīnās katoļu baznīcas nesaskaņas dogmas. Viņi pievienoja pāvestu, pievienoja bīskapu, pievienoja *to, to* un *šito*. Viņi atņēma īsteno, patieso Pētera un Marijas nozīmi, un visu pārējo; un uztaisīja elkus, un no tā sauktās kristīgās reliģijas izveidoja tik vien kā kaut kādu pagānu ceremoniju. Kas tas bija? Nesaskaņas sēkla! Un organizēja, pirmo reizi uz zemes organizēja draudzi. Kas tas bija? Tā nesaskaņas sēkla, kura sāka sēties, kaut ko pieliekot, atņemot.

67 Kurš gan no Bībeles ir dzirdējis par gaļas neēšanu piektdienās? Kurš gan no Bībeles ir dzirdējis kaut ko par apslacīšanu kristības, iegremdēšanas vietā? Kurš gan ir dzirdējis par tādām lietām kā “Esi sveicināta Marija” vai ko tamlīdzīgu? Kurš gan ir dzirdējis arī par šīm sapuvušajām protestantu muļķībām? Pods nevar nosaukt katlu par taukainu. Pareizi! Vienkārši vainīgs mazākajā ir vainīgs visā! Kurš gan ir dzirdējis, ka Dievs kādreiz darbotos organizācijā? Parādiet man kaut vienu reizi, ka kāds būtu organizējies un palicis dzīvs. Viņi uzreiz nomira un vairs nekad neuzcēlās! Ir pienācis laiks, kad kaut kam ir jānotiek, ir pienācis laiks Dieva darbībai. Tas iznīcināja ietekmi cilvēku vidū.

68 Tas pats tiek darīts šodien. Viņi iznīcina ietekmi, saka: “Ak, tas sektantu bars, tur nav nekas svarīgs.” Un kāpēc... Tā ir nesaskaņa! Nostājieties aci pret aci ar Vārdu un paskatieties, kas tas ir; paskatieties, vai Dievs izskaidro Savu Vārdu. Dievs ir spējīgs no šiem akmeņiem uzaudzināt Ābrahāmam bērnus. Āmen.

69 Vārds bija viscaur apliecināts caur tiem agrīnajiem kristiešiem; kā Dievs atbrīvoja viņus no visa, no slimībām, un viņiem bija pravieši, un viņi runāja mēlēs, tulkoja un runāja vēstījumus, kas katru reizi pierādījās kā precīza patiesība. Taču, redzot visu šo apstiprināto Vārdu, cilvēki izbalsoja to un izvēlējās konfesiju. Tā ir visu organizāciju māte.

70 Tagad tās abas ir pilnībā nobriedušas. Tās atkal ir sākušas dot sēklu. Tā izmira, bet tā atkal uzplauka Lutera dienās, kā mēs zinām no iepriekšējā vēstījuma šorīt šeit, brokastīs. Tā uzplauka Lutera laikā. Nu, ko viņi izdarīja? Uzreiz pēc šī lielā vīra nāves viņi izveidoja organizāciju.

71 Tas uzplauka un... atkal Džona Veslija laikā, kad tie anglikāņi ar visu savu mūžīgo drošību un visu pārējo bija nonākuši līdz teju vai universālismam, un kas notika? Dievs uzcēla vīru, vārdā Džons Veslijs, un to visu sagrāva. Bet tiklīdz viņš nomira, viņš un Asbarijs, un pārējie, kas notika? Viņi organizējās, un tagad mums ir visdažādākie metodisti. Tad atnāca viens vai otrs, Aleksandrs Kempbels, Džons Smits un kas nu vēl.

72 Visbeidzot izlauzās pentakosti, iziedami no tā visa. Kas notika pēc tam? Jūs skrējāt labi, kas jums traucēja? Jūs atgriezāties tajos pašos dubļos, no kuriem jūs iznācāt, atgriezāties tajā pašā peļķē, atgriezāties pie nesaskaņas un organizāciju veidošanas, jums bija jāiet uz kompromisu ar Vārdu. Un katru reizi, kad Dievs sūtīja kaut ko jaunu, jūs nespējāt to pieņemt. Tā tas ir! Atkal nesaskaņa! Un, ievērojiet, kā es viendien teicu, tā pirmā maziņā sēnala, kas izaug no šīs saknes, dodas augšup lapās un vārpiņā, tad atpakaļ stiebrā un iziet ārā. Tā nelielā kviešu sēnala izskatās gandrīz kā pats grauds, un mēs domājam, ka tas bija tas, bet, kad tu to atver, tur nav vispār nekāda grauda. Tā tikai palīdz graudam augt, un arī tā nomirst, un dzīvība no tās iziet un ieiet graudā. Ievērojiet, tā tiek sauktas draudzes, kas sēja...

73 Šodien mēs ieraugām, ka mūsu tā sauktās draudzes, pat mūsu pentakosti, mēs izgājām ārā, mēs nespējam būt apmierināti, mums bija jāuztāisa pašiem savas grupas. Uzradās visādas lietas, mums vajadzēja *to*, mums vajadzēja *šito*, mums vajadzēja vēl vienu grupu. Un kāds piecēlās un teica: “Viņš nāks uz balta mākoņa.” Cits sacīja: “Hm-hm, Viņš nāks uz balta zirga.” “Labi, mēs izveidosim divas grupas.” Redziet, kas tas ir? Nesaskaņas sēšana! Kad Viņš atnāks, lai kas tas nebūtu, Viņš izskaidros Savu Vārdu, kad Viņš atnāks. Gaidīsim līdz tam laikam. Uztveriet... Runādami par to, jūs pat neuztverat konkrētā laika vēstījumu. Vienmēr norādīdami uz to, ko Dievs darīs vai ko Viņš ir izdarījis, ignorējot to, ko Viņš dara tagad. Tas ir tas, kā mēs tajā dabūjam

nesaskaņas.

74 Un tā, mēs redzam, ka šodien mūsu draudzes, visas mūsu draudzes ir sējušas vēju un pļauj vētru. Mums nav lūgšanu sanāksmju, mums nav tādu dievkalpojumu kā agrāk. Kas par lietu? Mēs esam pazeminājuši barjeras it visā. Paskatieties, pat mūsu vasarsvētku draudzes, tās ir pilnas ar sievietēm ar apgrieztiem matiem. Reiz tas nebija atļauts. Izkrāsotas sejas, lakoti nagi, visvisādas muļķības; atrod tādu vīrieti ar...kā Rikiji un tā tālāk; precējušies trīs vai četras reizes, bet ir diakoni; ak, kāda nesaskaņa! Tā ir nešķīstība! Kā viņi to dara? Dievam Viņa draudzē nekā tāda nebūtu, viņiem ir jāiet uz kādu organizāciju, lai tajā ieietu. Viņi baidās kaut ko par to pateikt, jo viņi tiktu izmesti no tās organizācijas. Dievs, dod mums cilvēkus, kas nav saistīti ne ar ko citu, izņemot Dievu un Viņa Vārdu, kas teiks patiesību par to. Mums ir vajadzīgs tieši tas. Ko mēs esam izdarījuši? Sējuši nesaskaņu. Mēs esam sējuši vēju, un tagad mēs pļaujam vētru.

75 Ievērojiet, šobrīd viņi tiek savākti kopā sadedzināšanai. Vai jūs ievērojāt, ka Jēzus sacīja: “Vispirms savāc kopā viņus, sasien viņus saišķos un tad saliec visus saišķus vienā kaudzē, un Es tos sadedzināšu.” Ir tāds saišķis, kuru sauc metodisti, baptisti, prezbitēriāņi, luterāņi, tie visi sanāk kopā Pasaules Baznīcu padomē. Kas tas ir? “Sākumā savāc viņus!” Aleluja! Vai ievērojāt? Sākumā Viņš savāc nezāles, aizvāc tās no kviešiem, atdala tās: “Savāc tās kopā un sadedzini tās.” Viņiem visiem ir jātiek sadedzinātiem ar Dieva sodiem par to, ka viņi sēj nesaskaņas starp cilvēkiem, to, ko viņi... Ar ārēju dievbijību, bet tās spēku noliedzdami, noliedzdami Vārdu, lai tikai saglabātu kaut kādus reliģiskus rituālus, kas ir no kādas dogmas, ko kāds ir injicējis, mēģinot ielikt Dieva Vārdā. Tas nedarbosies. Tā ir nesaskaņa.

76 Es šodien kliezdu, kā tas bija, kad tas lielais pravietis no senajiem laikiem, Amoss, kad viņš ieradās tajā pilsētā, sacīja: “Es neesmu pravietis, nedz arī pravieša dēls. Bet, ja lauva rēc, kurš nebaudīsies?” Viņš sacīja: “Kad Dievs runā, kurš gan nepravietos?” Viņš pareģoja sodu tai paaudzei, sacīja: “Tieši tas Dievs, kuram, kā jūs apgalvojat, jūs kalpojat, jūs iznīcinās.”

77 Jūs to pierakstāt, tas ir uz lentes, un jūs atceraties. Tieši tas Dievs, kas... Šie cilvēki, kas tagad savāc visu šo milzīgo Pasaules baznīcu padomes ražu... Un jums būs tajā jāieiet. Jūs nevarat palikt ārpus tās. Vai nu jūs katrs individuāli no tās iziesiet, vai arī jūs tajā ieiesiet. Tur nebūs nekādas vidusjoslas. Tā būs zvēra zīme. Neviens nevarēs ne pirkt, ne pārdot, izņemot to, kuram ir tā zīme jeb kuram ir tā nesaskaņa. Lūk, palieciet ārpus tā! Tieciet ārā no tā! Bēdziet no tā! Turieties pa gabalu no tā! Tas Dievs, kuram, kā viņi apgalvo, viņi kalpo, viņus iznīcinās. Lielais mīlestības Dievs, kas ne...

Saka: “Nu, Jēzus lūdzās, lai mēs visi būtu viens.”

78 Tādā gadījumā Viņš arī teica: “Kā jūs varat iet kopā, iet kopā divatā, ja neesat sarunājuši?” Viņš teica: “Viens,” tāpat kā Viņš un Tēvs ir viens. Un Tēvs bija Vārds, bet Viņš bija izpausts Vārds. Viņš bija “viens” ar Tēvu, jo Viņš bija apsoltā Dieva Vārda izpausme. Un tāpat tas ir šodien un jebkurā citā laikā. Tieši tā. Dievs ir viens; Viņš grib, lai mēs būtu viens.

79 Kā tas var būt viens – *šis* noliedz piedzimšanu no jaunavas, bet *šis* nē; noliedz Dievišķo dziedināšanu un *to, šito*, un viņi visi ir tādā jucekļī? Daži no viņiem pat netic Dievam, netic, ka Viņš bija Dieva Dēls; viņi tic, ka Viņš bija Jāzēpa dēls, ko *dēvēja* par Dieva Dēlu. Protams. Tā tic luterāņu dvīņu brāļi, Cvinglija sekotāji, ka Viņš pavisam noteikti bija tikai labs cilvēks. “Kristīgā zinātne” saka, ka Viņš bija pravietis, tikai parasts cilvēks, ka Viņš nebija Dievišķs. Nu, ja Viņš nebija Dievišķs, tad Viņš ir vislielākais maldinātājs, kāds ir bijis pasaulē. Vai nu Viņš bija Dievs, vai arī Viņš nebija nekas. Viņš bija Dievišķs! Viņš pats bija Dievība, kļuvis par miesu mūsu vidū Dieva Dēla personā. Protams, lūk, kas Viņš bija.

80 Un tā, mēs redzam, ka ir ienākusi nesaskaņa. Mēs zinām, ka tas ir šeit, neviens nevar to noliegt. Ak vai! Vienkārši pievērsiet uzmanību. Viņš iznīcinās to grupu, kas apgalvo, ka viņi kalpo Dievam. Pavērojiet to.

81 Dievs iestādīja Savu sēklu. Es beidzu, jo ir pienācis laiks sākt lūgšanu rindu. Dievs iestādīja Savu sēklu, un Viņa sēkla ir Kristus. Pēc pāris vakariem es grasos sludināt par to, kur Dievs nolēma

ielikt Savu Vārdu, ja Tas Kungs gribēs, varbūt kādā no brokastīm, kad man būs nedaudz vairāk laika. Skatieties, Viņš ir vienīgais glābšanās ceļš. Viņš ir vienīgais īstenais Valdnieks. Viņš ir vienīgais īstenais Dievs, neviens cits, izņemot Viņu. “Es esmu Dievs un vienīgais Dievs,” Viņš teica. Jēzus sacīja: “Šis ir tas bauslis: Klausies, ak, Israēl, Es esmu Tas Kungs, tavš Dievs, tikai viens Dievs. Es esmu Viņš. Kādēļ tu meklē kādu citu? Cits nāks... Es atnācu Sava Tēva Vārdā, bet jūs Mani nepieņemat. Bet cits nāks savā vārdā, un viņu jūs pieņemsiet.” Un viņi izdarīja to Nikejā.

“Vai tu esi kristietis?”

“Es esmu baptists.”

“Vai tu esi kristietis?”

“Es esmu pentakosts.”

“Vai tu esi kristietis?”

“Es esmu metodists,” cits vārds.

82 Bet, kad tas nonāk līdz “Jēzus Kristus” Vārdam, viņi aiziet no tā tik tālu, cik vien var, viņi nevēlas ar to neko kopīgu, jo Viņš ir Vārds, un Vārds sevi uzrāda.

Ievērojiet, vienīgais glābšanas ceļš! Viņš ir Šāronas roze, Bībele saka, ka Viņš ir. Katrs Dieva tituls Bībelē attiecas uz Jēzu Kristu. Viņš bija Alfa, Omega, Sākums un Gals; Tas, kas bija, kas ir un kas nāks; Dāvida sakne un atvase, gan Dāvida sakne, gan atvase; rīta zvaigzne, Šāronas roze, ielejas lilija, Alfa, Omega, Tēvs, Dēls, Svētais Gars, viss Jēzū Kristū! Viņš bija Jehovas Dieva pilna izpausme, kļuvis miesa, lai mājotu mūsu vidū. Viņš bija precīzi tas.

83 Viņš bija Šāronas roze. Ko viņi darīja ar to Šāronas rozi? Viņi to saspieda, samīcīja to, lai iegūtu no tās aromātu. Skaista roze ir jāizspiež, lai iegūtu no tās aromātu. Tā bija skaista dzīve, tāda dzīve vēl nekad nebija dzīvota, bet tai bija jātiek izspiestai Golgātā.

84 Redziet, viņi ņēma Šāronas rozes svaidījumu un uzzieda to Āronam, viņam bija jābūt svaidītam ar to, lai varētu ieiet iekšā Tā Kunga priekšā svētajā vietā, aiz svētā priekšvara. Viņam vajadzēja būt svaidītam ar Šāronas rozi, lai katru gadu ieietu tur aplacīt salīdzināšanas vāku. Un tam svaidījumam bija jābūt uz viņa, saldai smaržai Tam Kungam, nesdams jēra asinis savā priekšā pēc tam, kad arī viņš bija aplacīts ar jēru. Ar granātāboliem un zvaniņiem ap viņa drēbēm viņam bija jāspēr soļi noteiktā veidā, skandinot: “Svēts, svēts, svēts Tam Kungam.”

85 Ievērojiet, Viņš ir tā Šāronas roze, tā saldā smarža, svaidījums uz Viņa ļaudīm. Jūs nevarat atnākt Viņa priekšā ar nevienu ticības mācību, ar neko citu, kā vien svaidīti ar Šāronas rozi, Vārdu.

86 Viņš ir arī ielejas Lilija. [Maijpuķīte-Tulk.] Nu, no kurienes iegūst opiju? Opijs tiek iegūts, kad jūs paņemat liliju un saspiežat to, tad jūs iegūstat opiju. Ārsti izmanto to savās laboratorijās. Paņemiet nervozu un uztrauktu vīrieti vai sievieti, viņai šķiet, ka viņa jūk prātā, viņa staigā pa istabu un kliec, viņa ir histērijā – ārsts paņems mazliet lilijas opija un ievadīs to kaut kur viņas vai viņa rokā vai vēnā, un viņi nomierināsies. Kādu brīdi tas beidzas. Bet, tiklīdz šis opijs izzūd, viņiem atkal viss sākas, vēl sliktāk nekā iepriekš.

87 Bet es pateikšu jums, draugi, ka tā ir tikai līdzība par to īsteno Opiju no tās Ielejas Lilijas, ko es pazīstu. Viņš ir tā ielejas lilija. Viņš tika saspriests Golgātā. Viņš tika ievainots par mūsu pārkāpumiem, ar Viņa brūcēm mēs tikām dziedināti. Tur tas tiek izspiests no ziediem, Viņš bija zieds. Viņš bija visbrīnišķīgākais Zieds, kāds jebkad ir audzis, Viņš bija tā ielejas lilija, un tā varenā Šāronas Roze. Lūk, šovakar Viņš karājas, savienodams debesis un zemi, es ticu...tas ir, Viņš karājās toreiz, lai aizvāktu pasaules grēku un lai atkal atnestu pasaulē dziedināšanu. Un Bībele saka, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

88 Draugs, kad Dievs tuksnesī pateica Mozum, kas bija Viņa līdzība, pacelt augšā vara čūsku... Un varš simbolizē nosodītu grēku, čūska simbolizē, “vara čūska” simbolizē “jau nosodītu grēku”. Jo varš simbolizē “Dievišķo tiesu”, tāpat kā vara altāris, uz kura tika likti upuri. Un arī Elija paskatījās augšup un sacīja, ka debesis ir kā varš – Dievišķais sods par neticīgu valsti, kas bija atkritusi no Dieva. Varš simbolizē tiesu, Dievišķo tiesu. Un tā čūska simbolizēja jau notiesātu grēku; un Jēzus

bija tā čūska, kas bija padarīts par grēku mūsu dēļ un uzņēma uz Sevis Dieva sodu. Viņš tika ievainots par mūsu grēkiem, satriekts par mūsu pārkāpumiem, Viņam tika uzlikts sods, lai mēs saņemtu mieru, un ar Viņa brūcēm mēs esam dziedināti.

89 Ak, Dievam šovakar ir pilns skapis ar Opiju priekš tevis. Kristīgais draugs, tu esi slims un ciešanās. Ak, tu esi noguris, tas vienkārši ir tev par grūtu. Tu vairs nevari to izturēt, tu...tu kļūsi neprātīgs šajā modernajā laikā, kurā mēs dzīvojam.

90 Vai jūs šovakar dzirdējāt “*Life Line*”, kur viņi teica, ka...ka Krievija 55. gadā teica, ka viņi “absolūti pārņems pilnīgu kontroli pār visu pasauli”? Pirms tas var notikt, ir jānāk aizraušanai. Tātad, cik tuvu tas ir, draugs? Tas ir ļoti tuvu, tepat blakus.

90 Vai tad jūs nemeklēsiet Viņu šovakar no visas sirds? Viņš ir tā ielejas lilija, un Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Viņš ir šeit šovakar, lai paaugstinātu Sevi starp Saviem ļaudīm, tieši tāpat kā Mozus pacēla to grēka zīmi, nosodīta grēka. Un ne tikai grēku, bet arī slimību. Atcerieties, Jēzus teica: “Kā Mozus paaugstināja vara čūsku, tāpat ir jātiek paaugstinātam Cilvēka Dēlam”. Kamdēļ Mozus to pacēla? Grēka, neticības un slimības dēļ. Arī Jēzus tika pacelts augšā grēka, slimības un neticības dēļ. Viņš bija tas pats.

92 Un tā, šovakar, šajās dienās, kad mums ir šī lielā nesaskaņa, Jēzus apsolīja Lūkas Evaņģēlijā, ka tajās dienās, pirms Tā Kunga atnākšanas būs tāpat, kā tas bija Sodomas dienās un...kad Cilvēka Dēls atklās Sevi, kā Cilvēka Dēls atklājās Ābrahāmam toreiz; Elohims, Dievs, kļuvis miesa starp cilvēkiem, un mājoja tur pie Ābrahāma, un parādīja viņam, pateica viņam, par ko Sāra domāja (sēdēdama aiz Viņa) teltī, kuru Viņš nekad nebija redzējis. Pateica viņai, ko viņa... Un nosauca viņas vārdu: “Sāra.” “Ābrahāms”, nevis viņa vārdu Ābrams, ar kuru viņš devās ceļā, bet Ābrahāms. Ne Sāraja, Sā-ra-ja, bet Sāra: “Kur ir tava sieva, Sāra?”

Sacīja: “Viņa ir teltī, tev aiz muguras.”

93 Teica: “Es apmeklēšu tevi saskaņā ar dzīves laiku.” Un viņa iesmējās. Viņš sacīja: “Kāpēc viņa smējās?”

94 Lūk, Jēzus sacīja: “Tieši pirms šī lielā nesaskaņa tiks savākta un sadedzināta, Cilvēka Dēls atklāsies tādā pašā veidā, kā Viņš izdarīja toreiz.” Un tas ir tas... Kas tas ir? Jūsu priekšā atkal, no jauna tiek pacelts augšā tas, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vai jūs tam ticat? Tādā gadījumā nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

95 Dārgais Dievs, mēs mīlam Tevi. Tavs Vārds mums ir tik ļoti barojošs, Kungs. Mēs vienkārši mīlam to! Mēs dzīvojam no tā, Kungs. Šķiet, ka mūsu ietilpība nekad nav pietiekoša. Mums vienkārši patīk sēdēt pie Tava galda, ap Tavu Vārdu, un baudīt svētības, Kungs, kad mēs šādi sanākam kopā, brāļi un māsas, kas ir nopirkti ar Dieva Dēla Asinīm, kas ir Tavu Asiņu pirkums. Un šovakar mēs esam ieradušies šeit, Kungs, mēs esam veltījuši šos vakarus, lai lūgtu par slimajiem. Un saskaņā ar Rakstiem Tu teici, ka “ar tām brūcēm mēs tikām dziedināti”. Tātad nav nepieciešams lūgt (tikai atzīties mūsu grēkos), jo ar Tavām brūcēm mēs tikām (pagātnes laiks) dziedināti. Ak, kāda glābšanas diena! Kāds...kāds Imanuēla apsolījums! Jo tā noteikti ir patiesība.

96 Tu teici: “Vēl mazliet, un pasaule Mani vairs neredzēs, tomēr jūs Mani redzēsiet, jo Es (personas vietniekvārds “es”), Es būšu ar jums, pat jūsos līdz pasaules galam.” Un laika beigās, tajā lielajā noslēgumā, Tu teici, ka tieši pirms tas notiks, būs tieši tāpat kā bija, pirms Sodomā nonāca uguns un sadedzināja pagānu pasauli, ka atkal atnāks Cilvēka Dēla atklāsme tieši tāpat, kā tas bija Sodomā. Tēvs, lai cilvēki nepalaiž to garām.

97 Un es lūdzu, Kungs, jo tas bija nedaudz parupji (ja es pateicu nepareizi, piedod man), tā pārslēgšanās citā pārnēsā. Es viņus mīlu, Kungs. Es lūdzu, lai viņi nepalaiž to garām. Lai šis ir viens no īpašajiem vakariem, Kungs. Lai katrs slimais, nomocītais, aklais, lai kas tas nebūtu, kas ir šeit, Kungs, šovakar tiek dziedināts. Lai katrs grēcinieks tiek izglābts. Turpat viņu sirdīs tagad, ja tie ir neticīgie un...lai viņi pieņem Kristu šajā pat brīdī. Dāvā to, Tēvs. Tas viss ir Tavās rokās. Mēs nododam sevi Tev, lai redzētu Tevi atnākam mūsu vidū.

98 Un Jāņa Evaņģēlija 14:12 Tu teici: “Kas Man tic, tos darbus, ko Es daru, arī viņš darīs.” Mēs

taču zinām, ka Tu darīji sevi zināmu cilvēkiem, jo Tu biji tas pravietis, par kuru Mozus teica, ka Viņš celsies. Viņiem jau simtiem gadu nebija bijis praviešu, it visur bija nesaskaņa, un tomēr Dieva Vārdam bija jātiek piepildītam; tāpēc Vārds kļuva miesa, un tāpat izdarīja arī nesaskaņa. Un, Tēvs, mēs atkal redzam to šodien, tā nesaskaņa kļūst par vienu milzīgu saišķi; un mēs redzam, ka tādā pat veidā iet arī Vārds. Svētī mūs šovakar, Tēvs. Mēs nododam sevi Tev, līdz ar Tavu Vārdu. Visu, kas Tev ar mums ir jāizdara, dari to ar mums, Kungs. Jēzus Vārdā. Āmen.

99 [Kāda māsa runā svešās mēlēs. Pārtraukums lentes ierakstā-Tulk.] ...ko Viņš teica. Varbūt Viņš grib mums kaut ko pateikt, tāpēc kādu brītiņu esiet patiešām godbijīgi. [Pārtraukums lentes ierakstā. Kāds brālis sniedz skaidrojumu: “Redzi, Tas Kungs ir šeit un ir gatavs tevi glābt. Redzi, Tas Kungs ir šeit un ir gatavs tevi izpirkt un ierakstīt tavu vārdu Jēra dzīvības grāmatā. Tici Dieva Vārdam un paklausī Viņam, un tev būs Dieva miers tavā dvēselē, saka Tas Kungs.”-Tulk.]

100 Āmen. Vai jūs kādreiz esat lasījuši... [Pārtraukums lentes ierakstā-Tulk.] ...Rakstu vietu, kad tuvojās ienaidnieks, un viņi visi bija sanākuši kopā, un viņi...ienaidniekam bija tik milzīgi spēki. Un Dieva Gars nonāca uz kāda vīra un pateica viņam, un viņš pravietoja un pateica, uz kuriem ir jāiet, un jānoguļas, lai nogaidītu, un viņi iznīcināja savu ienaidnieku. Te nu tas atkal atkārtojas. Ir vieta, kur iznīcināt savu ienaidnieku, saprotiet, satveriet Dieva roku. Dieva roka ir Kristus, protams, Vārds, tāpēc paņemiet to savā sirdī šovakar, kamēr mēs sasauksim lūgšanu rindu.

101 Es domāju... Vai Billijs šodien atkal izdalīja lūgšanu kartītes? B, B, paņemsim B 85. Vakar vakarā, mums bija piecpadsmit iepriekšējā vakarā. Parasti mēs cenšamies paņemt aptuveni piecpadsmit pa vakaru. Un tā tad paturiet savas kartītes, mēs tūlīt tās paņemsim. Pamēģināsim aptuveni piecpadsmit. Astondesmit pieci. B, kā Branhams, ziniet. B 85 līdz 100. Un mēs... Paskatīsimies, kam ir B 85? Paceliet roku. Jums noteikti... Ak, tur aizmugurē, labi, astondesmit pieci, nāc šurp.

102 Lūk, mans dēls... Varbūt šeit ir daži svešinieki, kas nezina, kā tas tiek darīts. Mans dēls vai kāds cits atnāk šurp; ja viņš nevar ierasties, tad brālis Borders, kāds cits. Kāds atnāk un paņem šīs kartiņas, simts gabalu, un nostājas cilvēku priekšā un samaisa tās. Tā tad, viņš iedod jums kartiņu, bet viņš nevar pateikt, vai jūs nokļūsi šeit uz platformas; viņš to nezina. Un arī es to nezinu. Es atnāku vakarā, es vienkārši izvēlos kādas desmit vai piecpadsmit kartiņas, aptuveni pēc kārtas. Tam nav pilnīgi nekāda sakara ar jūsu dziedināšanu. Jūs varat sēdēt, kur sēžat. Paskatieties, vakar vakarā, cik daudzi bija šeit vakar vakarā? Paskatīsimies uz jūsu rokām? Cilvēki taču tika vienkārši dziedināti it visur tajā sanāksmē!

103 Un tā, tas bija 85, 86, 87, 88, 89, 90. Lai viņi nāk tagad uzreiz. B 85, 86, 87, 88, 89, 90. Tas būtu viens... Protams, mums vajag... Un, ja kāds... Te ir vēl viens, jā, tad būs visi. Deviņdesmit, tagad deviņdesmit līdz simts. 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, deviņi.

104 Ja jūs nevarat pārvietoties, ja jūs... Es redzu, ka mums šeit ir pāris, trīs ratiņkrēsli, man šķiet, ka es redzu četrus. Ja jums ir lūgšanu kartiņa, ja jūsu numurs ir izsaukts un jūs nevarat pārvietoties, vienkārši paceliet roku, un mēs atstumsim to šurp.

105 Bet, ja jums nav lūgšanu kartiņas, vienkārši sēdiet tur un lūdzieties, un sakiet: “Kungs Jēzu, lai...lai šovakar tas esmu es.” Cik daudziem šeit nav lūgšanu kartītes, paceliet savu roku. Ak vai! Labi, un tā, vienkārši pateiksim sekojošo, es ceru, ka tas neizklausīsies zaimojoši. Bet reiz bija kāda sieviete, kurai, kā mēs teiktu, nebija lūgšanu kartiņas. Viņa gāja, spieždamās cauri pūlim, viņa teica (tagad uzmanīgi klausieties): “Ja es pieskaršos tā Cilvēka drēbēm, es izveseļošos.” Cik daudzi zina šo stāstu? Labi. Un ko viņa darīja? Viņa pieskārs Viņam un aizgāja, un apsēdās. Un Jēzus pagriezās, Viņš zināja, kur viņa atrodas. Vai pareizi? Viņš zināja, kāda bija viņas problēma. Vai pareizi? Viņš zināja, kāda bija viņas problēma, tāpēc Viņš pateica viņai, kāda ir viņas problēma. Un viņa sajuta savā ķermenī, ka asiņošana ir apstājusies. Vai pareizi? Kāda iemesla dēļ? Viņa bija pieskārusies Viņam.

106 Un tā, cik daudz šovakar šeit ir kristieši, kuri saskaņā ar Ebrejiem, ar vēstuli Ebrejiem, zina, ka Jēzus tieši tagad ir Augstais Priesteris, tas Augstais Priesteris, kurš jūt līdzīgu mūsu vajībām? Vai Viņš ir? Labi, ja Viņš ir tas pats Augstais Priesteris, tas pats amats, Augstais Priesteris, tad kā Viņš

rīkosies? Viņš rīkosies tieši tāpat, kā Viņš darīja toreiz. Vai jūs tam ticat? Viņš rīkoties tieši tāpat, kā Viņš darīja toreiz, ja jūs varat tam noticēt. Labi. Cik daudzi tam tic, paceliet savu roku, sakiet: “Es tam patiešām ticu.”

107 Labi, pirms viņi izveidos lūgšanu rindu, uztaisīsim lūgšanu rindu, lūk, tur. Es zinu, ka Viņš ir šeit. Es...es jūtu Viņa klātbūtni, un es zinu, ka Viņš ir šeit. Nāciet. Lūgšanu rinda jau gatava? Es grasījos izsaukt no turienes. Jūs vienkārši...vienkārši lūdzieties; vienkārši skatieties šurp un lūdzieties, vienkārši ticiet.

108 Tur sēž kāda kundze, skatās man virsū, sēž blakus kundzei, kurai ir brilles. Vai tad jūs neredzat, kā tas karājas gaisā virs tās sievietes? Paskaties šurp. Redzat? Viņa cieš no sirds slimības. Vai tu tici, ka Dievs tevi dziedinās? Ja tu tici, pacel savu roku. Tieši tāda bija tava problēma. Tā tas ir. Lūk, ja tāda bija tava problēma, pacel savu roku, lai cilvēki to redzētu; pacel savu roku *šādi*. Nu, tagad tev tās vairs nav. Tava ticība darīja tevi veselu.

109 Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Ak, pastāv nesaskaņa, bet Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vai tas... Tagad vienkārši turpiniet lūgties, saprotiet, jums nav jābūt šeit augšā; jūsu zināšanai.

110 Lūk, šī ir kāda sieviete. Cik es zinu, es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis, tā ir vienkārši sieviete, kas stāv šeit un ir dabūjusi lūgšanu kartiņu, un nezināja, vai viņa tiks izsaukta vai nē. Kāds vienkārši iedeva tev lūgšanu kartiņu, un tika nosaukts tavs numurs, tāpēc tu vienkārši uznāci šeit augšā. Vai pareizi? Un man nav nekādas iespējas zināt, kas tu esi, kā tevi sauc, no kurienes tu esi, ko tu gribi, neko par to. Es esmu vienkārši vīrietis, tu esi sieviete. Tā tas ir. Reiz šāda pati aina notika Bībelē, Jāņa Evaņģēlija 4. nodaļā.

111 Un tā, jūs sakāt: “Ko tu izdarīji, brāli Branham, tad, pirms brītiņa?” Vienkārši pārslēdzos uz citu pārnese, saprotiet. Es nezinu, saprotiet. Tas ir jādara Viņam. Es nezinu. Kā izdarīja tā sieviete tur? Es to sievieti nekad dzīvē nebiju redzējis. Viņa man ir pilnīgi sveša. Man šķiet, ka tā bija sieviete. Kas ir tas cilvēks, kurš tieši tagad tika dziedināts tur auditorijā? Vai tu... Jā. Mēs viens otru nepazīstam. Ja tā ir, tad pamāj *šādi* ar roku. Redzat? Es nekad neesmu redzējis to sievieti. Bet viņa tur sēdēja, ticēdama. Nu, viņa kaut kam pieskārs, vai ne? No pieskaršanās man nekāda labuma nebūtu.

112 Bet vai jūs tagad neredzat, ka Bībele ir precīzs Dieva Vārds? Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Mēs kļūstam par šī Svētā Gara, kas ir Kristus, teltīm. Saprotat? Tā ir tā īstenā sēkla. Tad, ja tas īstenais Svētais Gars tiek iekšā īstenajā Vārda sēklā, nevis... Tas vienkārši nepieņems tikai daļu no tās (tāpēc ka velns to lieto), jums ir jāņem tas viss, saprotiet, katrs tās Vārds; jo Viņš nav daļējs Dievs, Viņš ir vesels Dievs, saprotiet. Un tas ir tas, kas notiek.

113 Un tā, šeit ir kāda sieviete, es nekad neesmu viņu redzējis. Reiz Jēzus satika šādu sievieti, varbūt ne tādā pašā stāvoklī, es nezinu. Un Viņš sēdēja pie akas. Viņam vajadzēja doties uz Samariju. Un mēs redzam, ka Samarija bija pie pakalna un...tas ir, Viņš bija ceļā uz Jēriku, un Viņš gāja garām Samarijai un nonāca pie Ziharas pilsētas. Un Viņš apsēdās uz akas un aizsūtīja Savus mācekļus pēc ēdiena.

114 Cik cilvēku rasu ir uz zemes? Trīs. Hama, Šema un Jafeta ļaudis. Mēs visi esam cēlušies no Noasa. Un visa pārējā pasaule tajā laikā tika iznīcināta. Tikai trīs cilvēku rases, tās ir ebreji, pagāni un samarieši (kas bija pa pusei ebreji un pagāni). Un tās ir visas tās rases, kas ir uz zemes, saprotiet, tikai trīs.

115 Dievā viss ir pilnīgs trijos. Tieši tāpat kā šie trīs, par kuriem es runāju šovakar: trīs nesaskaņas stadijas, trīs Vārda, kļuvuša par miesu, stadijas un tā tālāk. Saprotat?

116 Lūk, un Viņš...Viņš, kas runāja ar ebrejiem, pateica Filipam, kad viņš atveda turp Natanaēlu, kur bija Viņš, un teica: “Es redzēju viņu, kad Viņš bija zem tā koka.” Viņš pateica... Andrejs bija atvedis Pēteri, Viņš teica: “Tavs vārds ir Sīmanis, bet kopš šī brīža tevi sauks par Pēteri.” Teica: “Tu esi Jonas dēls.” Saprotat? Lūk, viņi visi bija ebreji.

117 Bet šeit Viņš dodas pie kādas pagānes...nevis pie pagānes, bet gan kādas samarietes.

118 Tagad ir pagānu laiks. Viņš nekad, ne reizi nedarīja to ar pagāniem. Izpētiet Rakstus. Nekad. Bet Viņš apsolīja Lūkas 22. nodaļā, ka Viņš darīs to tieši pirms atnākšanas.

119 Un Viņš tur apsēdās, un, lūk, atnāca kāda sieviete, pa pusei ebrejiete, pa pusei pagāne. Un Viņš sacīja viņai: “Sieva, atnes Man padzerties.”

120 Viņa sacīja: “Nu, tev nevajadzētu to man prasīt. Mēs esam... Šeit ir segregācija. Tu esi ebrejs, bet es esmu samariete.”

121 Viņš sacīja: “Bet, ja tu zinātu, ar ko tu runā, tad tu prasītu Man dzert.” Ko Viņš darīja? Kontaktējās ar viņas garu. Un, tiklīdz Viņš uzzināja, kāda ir viņas problēma, nu, Viņš pateica viņai aiziet un atvest savu vīru. Viņa pateica, ka viņai tāda nav. Viņš sacīja: “Tas ir pareizi, tev ir bijuši pieci.”

122 Un tā, paskatieties, kad farizeji redzēja Viņu to darot tur...šī nesaskaņa turpat Vārda vidū, ko viņi teica? Viņi teica: “Šis cilvēks ir Belcebuls, zīlnieks.” Redzat?

123 Un Jēzus sacīja: “Kas sacīs to par Svēto Garu, kad Tas atnāks un darīs to pašu, tam tas nekad netiks piedots.” Te nu ir jūsu nesaskaņa. Saprotat? Bet toreiz Viņš teica, ka Viņš piedos viņiem, jo Svētais Gars vēl nebija atnācis; tas Upuris, Jērs vēl nebija nomiris.

124 Bet toreiz tā sieviete šādi nedomāja. Tā sieviete sacīja: “Ser, es redzu, ka Tu esi pravietis.” Viņiem nebija bijis pravieša jau simtiem gadu. Sacīja: “Es redzu, ka Tu esi pravietis. Lūk, mēs zinām, ka Mesija, ko sauc par Kristu, kad Viņš nāks, tieši to Viņš darīs.”

125 Nu, ja tas ir tas, ko Viņš darīja, tad Viņš ir tas pats vakar, šodien. Tas bija tas veids, kā Viņš darīja Sevi zināmu toreiz, vai tas nav tas pats šodien? Tam ir jābūt!

Un tā, šeit atkal satiekas kāda sieviete un kāds vīrietis. Viņa nav tā sieviete, es neesmu tas Vīrietis. Un tomēr šeit ir tas pats Svētais Gars, un Viņš deva apsolījumu, ka tos darbus, ko Viņš darīja, arī mēs darīsim to pašu tajās dienās, kad tiks atklāts Cilvēka Dēls.

126 Un tā, es tevi nepazīstu (un tu zini, ka tā ir taisnība), mēs esam pilnīgi sveši cilvēki, un tu stāvi šeit. Ir daži... Varbūt ar tevi kaut kas nav kārtībā, varbūt nē; es nezinu. Bet, ja Kungs Jēzus atklās to man caur Savu Svēto Garu, kāda ir tava problēma, vai tad tu ticēsi, ka tas ir Dieva Dēls un nevis kāds cilvēks? Tā ir tikai čaula, šī telts, kuru Dievs lieto, jebkuru, ko Viņš ir izvēlējis. Viņš...Viņš dara to pēc suverēnas žēlastības un izvēles, tāpēc... Bet tu tici. Vai tu ticēsi? [Māsa saka: “Āmen.”]

127 Cik daudzi no sanākušajiem tam ticēs? Lūk, mēs abi stāvam šeit tās gaismas priekšā, mēs nekad dzīvē neesam tikušies, man nav nekāda priekšstata, kā sauc šo sievieti, kas viņa ir, no kurienes viņa ir, ko viņa grib. Es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis, tieši tāpat kā es nekad dzīvē neesmu redzējis to sievieti tur lejā. Bet, saprotiet, lūk, ko es cenšos panākt, lai jūs izdarāt: nolieciet tagad malā to nesaskaņu un ticiet Vārdam, kad Vārds ir kļuvis miesa tepat mūsu vidū. Vārds kļūst dzīvs mūsu pašu miesā, tas parāda Dieva klātbūtni.

128 Un tā, lai Viņš dāvā to viņai. Viņa vēlas kaut ko cienīgu. Viņai nav bērnu, viņa grib bērniņu. Viņai ir apmēram četrdesmit gadu. Tas, protams, nav neiespējams.

129 Šobrīd tur sēž viņas, sievietes, kas visu mūžu bija neauglīgas, bet atnāca šādā veidā uz platformas, un Tas Kungs iedeva viņām bērnus. Tie, kas to zina, paceliet savu roku. Redzat? Redzat? Svētdien, pēc tam, kad es aizgāju no šejienes, es paņēmu rokās kādu mīļu meitenīti, svētdienas pēcpusdienā; viņas māte bija neauglīga, Tas Kungs runāja. Un tā meitenīte, tik ļoti mīļa, vai viņa ir šeit? Kur viņa ir? Jā. Te nu viņa ir, lūk, viņa sēž tieši šeit. Tur sēž māte. Lūk, kur ir pati meitenīte. Vai jūs viņu redzat? Viņa ir izteikts Dieva Vārds.

130 Un tā, vai tu ticēsi Viņam no visas sirds? Vai tu tici, ka tā svētība, kas tev ir, ko tu šobrīd jūti sevī, ir Dieva atbilde? Ja Dievs pateiks man, kāds ir tavs vārds, lai tu varētu iedot savam bērnam vārdu, vai tu tam ticēsi? Tādā gadījumā, Tompsones kundze, tu vari doties mājās un saņemt savu bērnu, ja tu ticēsi tam no visas sirds.

131 Vai jūs ticat tam no visas sirds? Vienkārši ticiet, nešaubieties, vienkārši ticiet Dievam. Dievs

ir Dievs.

132 Sveicināti, ser! Es domāju, ka mēs arī viens otru nepazīstam. Vienīgā reize manā dzīvē, kad es tevi redzēju, cik nu es zinu, bija tad, kad tu devies uz turieni. Un es domāju, ka tu esi brāļa Šakarjana tēvocis, vai kas...Mašagjans, brālis Mašagjans, dziedātājs, kad tu brauci garām. Un tad es redzēju, ka tu ej uz lūgšanu rindu. Lūk, būdams nepazīstams ar tevi un...jeb tev, un es nepazīstu, visādā ziņā. Un tā, ja Kungs Jēzus pateiks man kaut ko, ko tu...kas tu esi, varbūt, ko tu vēlies; vienkārši pateiksim to...pateiks tev...pateiks man, ko tu vēlies. Lūk, Viņš jau ir tev to devis. Ir tikai vajadzīga pietiekoša ticība, lai tam ticētu.

133 Nu, cik daudzi to saprot? Vienkārši ir jābūt pietiekamai ticībai, lai ticētu, ka jūs saņemsiet to, ko jūs prasāt! Saprotat?

134 Un tā, lūk, ja tu esi šeit ar kādu vajadzību un Viņš var pateikt man, kāda ir tava vēlme, un tu zini, ka es nezinu tavu vēlmi, tad šeit noteikti ir jābūt Kādam, kas to dara. Lūk, saskaņā ar Vārdu Viņš apsolīja to darīt. Viņš zināja domas viņu sirdīs. Vai pareizi? Labi.

135 Tev ir liela vēlēšanās tikt dziedinātam. Pirmkārt, tu ciet no nervozitātes, esi ļoti nervozs. Tā tas ir. Vēl vien lieta, tev ir muguras problēma, un jau kādu laiku tava mugura ir ļoti sliktā stāvoklī, tev pat ir bijusi tās operācija. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Tā ir taisnība. Jā. Tā tas ir. Un vēl viena lieta, tev ir dziļa vēlēšanās, tu vēlies saņemt Svētā Gara kristību. Tas ir pilnīgi pareizi. Nāc šurp.

136 Dārgais Dievs, Jēzus Kristus Vārdā, lai šis cilvēks tiek papildīts ar Svēto Garu, pirms viņš aizies no šīs vietas, Jēzus Vārdā. Āmen.

Tagad pieņem to, mans brāli. Vienkārši tici, nešaubies.

137 Sveicināti! Es domāju, ka, cik man zināms, mēs esam svešinieki viens otram. Ja tas tā ir, nu, lai cilvēki zinātu, vienkārši pacel savu roku, lai viņi redz, ka mēs esam svešinieki. Es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis, apzināti. Un es pieļauju, ka viņa nekad nav redzējusi mani, ja nu vienīgi no auditorijas. Jo Debesu Tēvs zina, un šeit ir nolikts Viņa Vārds, ka es nekad dzīvē neesmu apzināti redzējis šo sievieti. Tādējādi, es nevarētu zināt, kādēļ tu esi šeit, man nav ne jausmas, kā tevi sauc, kas...jeb kaut kas par tevi. Es nevarētu pateikt tev pilnīgi neko.

138 Vienīgā lieta, tā vienkārši ir dāvana. Ja es varētu... Jūs dzirdējāt, kā es nesen to izskaidroju. Vienkārši paiet malā, dzirdēt, ko Viņš saka; to, ko es redzu, es varu pateikt. To, ko Viņš nesaka, es nevaru pateikt. Es varētu pateikt no sevis, bet tas varētu būt nepareizi. Saprotat? Tas varētu būt kļūdaini. Bet, ja to pasaka Viņš, tas ir absolūti pareizi. Tas nekad nekad nevar...tas nekad nav bijis nepareizi. Tas nekad nebūs nepareizi, kamēr vien tas būs Dievs. Saprotat? Saprotiet, jo Dievs nevar kļūdīties.

139 Bet, ja Dievs var pateikt man, ko tu gribi, kāda ir tava vēlme, vai...vai kāpēc tu esi šeit, ko tu esi izdarījusi, vai kaut ko...kaut ko tamlīdzīgu, vai kā tevi sauc, no kurienes tu esi, vai jebko citu, ko Viņš grib man pateikt, vai tu ticēsi? Paldies.

140 Pirmkārt, tev ir problēmas ar pēdām. Tev sagādā rūpes pēdas. [Sieviete saka: "Jā."-Tulk.] Tā tas ir, pacel savu... Tev ir sieviešu slimība, sieviešu traucējumi. ["Jā."] Un tev ir liela vēlme sirdī, jo tu tikko kā zaudēji kādu vai kaut ko. Tas ir zēns, un tavs zēns ir aizgājis no mājām, viņš aizbēga, un tu vēlies, lai es palūdzu, lai viņš atgriežas atpakaļ. ["Jā."]

141 Debesu Dievs, atsūti viņai viņas bērnu un dziedināšanu. Lai Svētais Gars šovakar apstādina to jauno cilvēku ceļā, atsūta viņu atpakaļ pie viņa mātes. Jēzus Vārdā. Āmen.

142 Viņš, kurš zina, atsūtīs viņu atpakaļ pie tevis. Neuztraucies. Tagad tici, nešaubies. Vienkārši tici no visas sirds. Tici, un Dievs dāvās visu pārējo.

143 Un tā, tikai šīs trīs vai četras atpazīšanas, cik nu tur bija, es...es vienkārši turpināju, līdz es teju vai nevaru redzēt. Es nevaru to izskaidrot, to nevar izskaidrot. Jūs teiksiet: "Tu gribi teikt, ka, pēc tavām domām, tas bija grūtāk nekā sludināt četrdesmit piecas minūtes vai vairāk?" Tieši tā. Pat ja tās būtu bijušas trīs stundas, tas nebūtu tik smagi.

144 Kāda sieviete pieskārās mūsu Kunga Jēzus drēbēm. Un šie cilvēki nepieskaras man. Nu, šī sieviete šeit, paskatieties, viņa vienkārši varētu... (Uzliec man savu roku. Redzat?) Viņa man pieskaras no visām pusēm, bet tas neko nedod, es esmu tikai cilvēks. Bet viņai ir jāpieskaras Viņam. Un es caur dāvanu vienkārši...tas vienkārši aiziet...viss manējais aiziet projām, un es vienkārši saku to, ko es redzu. Saprotat? Un tas arī viss. Saprotiet, pieskarti man nenozīmē pilnīgi neko, bet viņa caur mani pieskaras Jēzum. Lūk, kā tā sieviete caur Jēzu pieskārās Dievam, kad Viņš nezināja, kas ar viņu nebija kārtībā. Viņa vienkārši pieskārās Viņa drēbēm, devās prom un apsēdās. Un Viņš sacīja...un Viņš sacīja: “Kas Man pieskārās?”

145 Un apustuļi sacīja: “Tev taču pieskaras visi. Kāpēc Tu tā saki?”

Viņš sacīja: “Bet Es jūtu, ka no Manis ir izgājis spēks.”

146 Un tā, vai jūs zināt, kas ir spēks? Stiprums. Viņš kļuva vājš no vienas sievietes pieskaršanās, un Viņš bija Dieva Dēls. Kā tad tas ir man, grēciniekam, kas ir izglābts caur Viņa žēlastību? Vai jūs zināt, kādēļ tas ir vairāk? Jo Viņš teica: “Tās lietas, ko Es daru, arī jūs darīsit. Vairāk par šo jūs darīsit, jo Es aizeju pie Sava Tēva.” Tur ir teikts “lielākas”, bet pareizais tulkojums no grieķu valodas ir: “Vairāk par šo jūs darīsit.”

147 Un tā, es šo sievieti nepazīstu. Es neko par viņu nezinu. Viņa man ir pilnīgi sveša, tāpat kā bija tie pārējie cilvēki. Mēs viens otram esam sveši. Vienkārši, lai cilvēki zinātu, varbūt pacel savu roku un pasaki: “Mēs esam svešinieki.” Un tā, ja Dieva Dēls, ja Viņš reiz satika kādu sievieti tādā pat ainā kā šī, pie kādas akas, un Viņš kādu brītiņu ar viņu parunāja, un Viņš uzzināja, kāda bija viņas problēma, un Viņš pastāstīja viņai, kāda bija viņas problēma. Un caur to viņa saprata, ka tas bija Mesija. Un tā, ko es... Tu pieskāries man, es pieskāros tev, un nekas nenotika. Bet, ja mana ticība (caur dāvanu) un tava ticība (caur ticību tam) var pieskarti Viņam, un Viņš var runāt caur mums uz...caur mani uz tevi, tad tu zināsi, ka Viņš šobrīd ir šeit, tāpat kā Viņš bija pie tās akas Ziharā. Saproti? Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Vai tu tici tam?

148 Tev ir tik daudzas problēmas, tik daudzas kaites, komplikācijas! Viena no galvenajām lietām, par ko tu gribi aizlūgt, ir artrīts. Tā tas ir. Vai pareizi? Tu kļūsti stīva no artrīta. Kad tu redzi, ka tu pacel savu roku...

149 Cik nu es atceros, tu patiešām atnāci šurp lēnām. Varbūt vienkārši brītiņu pagaidīsim, varbūt tiks pateikts vēl kaut kas, kas paņems... Vai arī... Ziniet, tu to jūti, ļautiņi, ziniet, it kā uz tevi kāds elpotu. Viņi saka: “Nu, viņš to uzminēja,” vai arī, ziniet, kaut ko tamlīdzīgu.

150 Bet šķiet, ka tu esi jauks cilvēks, vienkārši nedaudz parunā ar mani. Nedaudz pastāvēsim šeit, jo es patiešām domāju, ka tev sirdī vēl ir kaut kas tāds, ko tu vēlies no Dieva. Lūk, es nevarētu atbildēt uz tavu lūgšanu, bet Viņš var... Jo, ja tu tici tam, tā jau ir atbildēta. Bet, ja vien tu vēlies ticēt...likt tev ticēt. Un tā, es tev pateikšu; tas attiecas uz kādu mīlotu cilvēku, kurš neatrodas šeit, un tas ir kāds brālis, un tas brālis pat neatrodas šajā apvidū. Viņš ir tādā kā mitrā apvidū, daudz ezeru. Es teiktu, ka kaut kas līdzīgs Mičiganai, vai kaut kur... Jā, Mičiganā, lūk, kur tas ir. Un viņš cieš no nāvējoša slepkavas, un tā ir neārstējama nieru slimība, lūk, kas viņu satrauc. Tā tas ir, vai ne? Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Un tā, to kabalakatiņu, ko tu turi savā rokā, kuru tu pacēli pretim Dievam, aizsūti to savam brālim un saki viņam, lai viņš nešaubās, bet tic, un tas...viņš tiks dziedināts, ja tu tam ticēsi.

151 Vai jūs ticat no visas sirds? Saprotiet, tādā gadījumā, ja jūs ticat, ir jādara tikai viena lieta, un tas ir, ir absolūti tas jāpieņem. Vai pareizi?

152 Tagad jūs teiksiet: “Viņš skatās uz viņiem, uz tiem cilvēkiem. Tas ir tas, ko viņš dara, skatās uz viņiem.” Tu redzi to tik bieži!

153 Bet lai jūs zinātu, ka tas... Šī te kundze, atnāc pa šejieni, kundze, šeit, slimniece, lai kas tu nebūtu. Es uz viņu neskatos. Vai tu tici, ka Dievs var atklāt man, kāda ir tava problēma? Pacel savas rokas, ja tu tici, šī te kundze, šī te kundze, slimniece. Jā. Jā. Labi, tādā gadījumā, ja tu tam tici no visas sirds, tad tā astmas problēma tevi vairs neapgrūtinās. Labi, ej mājās un tici tam. Ja jūs ticēsiet...

154 Es uz viņu neskatījos, vai ne? Saprotiet, Viņš... Tu skaties *šajā* virzienā, un tur ir tā vīzija, lai kas arī notiktu. Āmen! Vai tad jūs to neredzat? Vienkārši perfekti, tāpat kā Dievs var būt perfekts!

155 Vai tu arī tam tici? Astma var aiziet arī no tevis, vai ne? Vai tu tici, ka tas notiks? Labi, ej un saki Kungam Jēzum, ka tu Viņam tici.

156 Kādu dienu tev būtu jānēsā līdz spieķis, ja tas artrīts tevi sakropļotu, bet viņš to neizdarīs. Ar tevi tas nenotiks; tu taču tam netici, vai ne? Vai tu tici, ka ar tevi viss būs kārtībā? Ej savu ceļu, Jēzus Kristus dara tevi veselu.

157 Sirds slimība nogalina cilvēkus, bet tai nav jānogalina tevi. Vai tu tici, ka Dievs tevi no tās dziedinās un darīs tevi veselu? Ej, ticot tam no visas sirds, saki: "Es patiešām ticu tam."

158 Vai tu runā angļiski? Vai tu saproti angļiski? (Atnāciet kāds.) Jā, labi. Vai tu pateiksi viņai to, ko es viņai teikšu? Pasaki viņai, ka, ja viņa ticēs, tā kuņģa slimība no viņas aizies. Vai viņa tam ticēs? Arī tava muguras kaite no tevis aizies, tā ka tagad tu vari iet savu ceļu un būt vesels.

Sveicināti! Vai tu tici?

159 Tur sēž vīrietis ar muguras problēmu, viņš skatījās uz mani, kad es to teicu. Arī viņš var tikt dziedināts, ja tu tici tam, ser. Ļoti labi, ser.

160 Tā kundze, kas sēž blakus tev, tev ir kakla problēma, vai ne, kundze? Vai tu tici, ka Dievs tevi dziedinās? Vai tu gribi uzlikt rokas uz tā mazā zēna viņa ceļgalu dēļ? Un arī viņš izveseļosies. Vai tu tici tam? Tev bija sieviešu slimība, sieviešu slimība, tagad tev tās nav. Tava ticība tevi dziedināja un darīja tevi veselu.

161 Vai jūs ticat, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi? Tad uzliksim viens otram mūsu rokas un lūgsimies šo ticības lūgšanu, ikviens no mums, lūgsimies ticības lūgšanu.

162 Dārgais Dievs, kamēr mēs esam zem tāda Tavas Dievišķās klātbūtnes apsega, redzam, kā Tu virzies cauri šai auditorijai, dziedinādams slimos it visur. Tu esi Dievs. Es lūdzu, lai Tu dziedini visus klātesošos. Lai Dieva elpa no jauna iekrīt viņu sirdīs un lai viņi zina, ka laiks beidzas. Mums vēl tikai kāds brīdis ir jāpavada šeit, un tad mēs būsim kopā ar To, kuru mēs mīlam. Un lai Viņa klātbūtne tagad atnes dziedināšanu ikvienam.

163 Mēs nosodām sātānu, mēs nosodām visas viņa darbības. Jēzus Kristus Vārdā, Sātān, ej prom no cilvēkiem!

164 Visi, kas tagad Viņam ticēs un pieņems savu dziedināšanu, piecelieties kājās un sakiet: "Es tagad pieņēmos, lai pieņemtu savu dziedināšanu. Es ticu tam." Neskatoties uz jūsu stāvokli, ja jūs patiešām ticat tam, piecelieties kājās. Tagad paceliet savas rokas un sakiet: "Paldies Tev, Kungs Jēzu, par manu dziedināšanu." Lai Dievs ir ar jums. Āmen.

NESASKAŅAS SĒKLA

(The Seed Of Discrepancy)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branham sludināja 1965. gada 18. janvārī Fīniksā, Arizonas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 65-0118 ilgst 1 stundu un 17 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2024. gadā.